

عنوان مقاله:

تاثیر رهبری فراگیر بر سازگاری شغلی با توجه به نقش میانجی عدالت تعاملی

محل انتشار:

دوفصلنامه مدیریت و تعالی سرمایه انسانی، دوره 4، شماره 8 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسندگان:

اکبر بهمنی - گروه مدیریت دولتی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

سید مهدی موسوی داودی - دانشگاه جامع امام حسین

سجاد وطن خواه - دانش آموخته کارشناسی ارشد مدیریت منابع انسانی، گروه مدیریت دولتی، واحد تهران شمال، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف اصلی این تحقیق تعیین تاثیر رهبری فراگیر بر سازگاری شغلی با توجه به نقش میانجی عدالت تعاملی در بین مدیران و کارکنان شرکت های کوچک و متوسط شهرک صنعتی بیرجند بود. تحقیق حاضر از نظر هدف، کاربردی بوده و بر اساس ماهیت و نحوه گردآوری داده ها از نوع توصیفی- پیمایشی می باشد و از نظر زمان نیز، از نوع مقطعی است. جامعه آماری این تحقیق کلیه مدیران و کارکنان شرکت های کوچک و متوسط شهرک صنعتی بیرجند بوده که به روش نمونه گیری تصادفی طبقه ای بر اساس جدول کرجسی-مورگان، نمونه آماری پژوهش ۱۴۸ نفر مشخص شد. ابزار اندازه گیری شامل مقیاس رهبری فراگیر از کارملی و همکاران (۲۰۱۰)؛ مقیاس سازگاری شغلی از داویس و لوفکویست (۱۹۸۴) و عدالت تعاملی از نیهوف و مورمن (۱۹۹۳) بود که ضرایب آلفای کرونباخ آن ها به ترتیب برابر با ۸۶۲/۰، ۹۲۶/۰ و ۷۹۹/۰ به دست آمد. جهت تجزیه و تحلیل داده ها از نرم افزار SPSS۲۵ برای آمار توصیفی و برای تعیین رابطه بین متغیرها از معادلات ساختاری با نرم افزار SmartPLS بهره گرفته شدند. نتایج پژوهش نشان داد که رهبری فراگیر بر عدالت تعاملی و سازگاری شغلی تاثیر مثبت و معنی داری دارد؛ همچنین تاثیر مثبت و معنی داری عدالت تعاملی بر سازگاری شغلی تایید شد. در نهایت نیز میانجی گری عدالت تعاملی در رابطه بین رهبری فراگیر و سازگاری شغلی در بین مدیران و کارکنان شرکت های کوچک و متوسط شهرک صنعتی بیرجند تایید شد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1824680>

